

Lejemålet hos smedeenken var gældende for to år. Sognerådet havde nok ventet, at aftalen kunne forlænges, men det ville smedens enke ikke. Sognerådet drøftede derfor at sælge koen og lade familien flytte ind i Fattighuset i Mårslet. Sådan blev det.

Enken og hendes 4 ukonfirmerede børn flyttede 1. maj 1846 ind i en lille stue i Fattighuset – men koen ville sognerådet indtil videre lade hende beholde, fordi den ikke krævede husly om sommeren, og baron Gyldenkrone tilbød, at hun denne sommer kunne få koen på græsning på Vilhelmsborg.

Skuret, der var opført til koen ved smedeenkens hus i Langballe, gav anledning til drøftelser på flere sognerådsmøder. Det endte med, at skuret blev flyttet til Fattighuset, så koen kunne stå der om vinteren.

Ved et sognerådsmøde i 1852 meddeltes det, at enkens ko skulle sælges – den var blevet gold. Men arrangementet med at holde ko i Fattighuset måtte være lykkedes, for det bestemtes samtidig, at der skulle købes enken en anden ko.

Så læses der ikke mere i protokollen om enkens ko – som gennem 8 år havde optaget så meget plads på sognerådets møder. Men hvorfor var det nu så vigtigt for sognerådet at få løst problemet med den ko? – Jo, en ko betød mad i huset, og uden ko ville fattigvæsenets kasse blive belastet yderligere også med husholdningsudgifter. Og slemt nok var det jo i forvejen, når der skulle bevilges træsko, lærred til en særk eller vadmæl til en skjorte, eller når det blev nødvendigt at forstrække familien med et nyt lagen.

Fra 1862 tier sognerådets forhandlingsprotokol om enken – enten er hun død, eller også har den ældste datter, der var blevet gift med en husmand i sognet, taget sig af hende. – Men let har det ikke været at være ubemidlet enke i Mårslet sogn for 150 år siden.

Konfirmationstøj

Fattighuset i Mårslet lå foran kirken – der hvor kapellet i dag ligger. Huset havde haft en fortid som hospital og endnu længere tilbage i tiden som kirkelade.

Da den 41-årige teglbrænder i 1844 døde fra hustru og 5 børn i Langballe, havde hans enke ikke mulighed for at forsørge sig selv og sine børn, så de måtte påfattigunderstøttelse af Fattigvæsenets kasse.